

POMOČ OBSTAJA, SPREGOVORITE!

0 komentarjev

Nasilje v družini: "Koliko časa že čakam, da me boste vprašali to"

Zdravstveni delavci se pogosto znajdejo na prvi "bojni" črti pri srečevanju s primeri družinskega nasilja, vendar se še vedno ubadajo z dilemo, kdaj poseči v družino in na kakšen način.

Vanda Levstik / Ljubljana

22. 6. 2016, 07:00

0

0

0

Natisnite

(Foto: Profimedia)

"Rane se zacelijo, kosti se zacelijo, podplutbe izginejo. Ampak občutek nepravilnosti, neizmerne ranljivosti in izguba pravljicne podobe drugega pa ostane za zmeraj. Ukrepajte zdaj, preden duševne rane postanejo bolezen, zaradi katerih boste šele prvič pomislili nase," tako **Veronika**, žrtev nasilja. Njeno izpoved je mogoče prebrati v posebni zloženki, nastali v okviru projekta Prepoznavna in obravnava žrtev nasilja (**Pond**) katerega sporočilo se glasi: "Niste, krivi, niste sami. Pomoč obstaja, spregovorite!"

- Preberite še: [Puščajo jih same, ne dajo jim za jest, za pit](#)

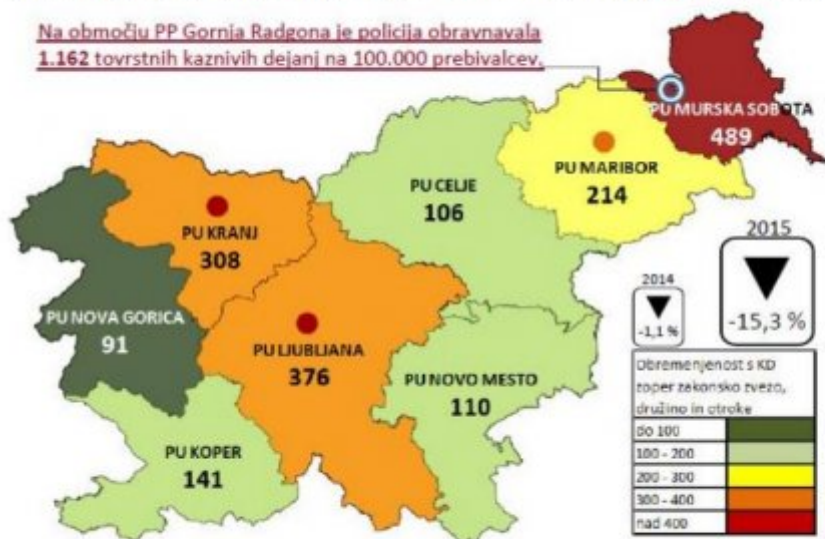
Narašča število najhujših kaznivih dejanj **nasilja v družini**

Vsaka tretja ženska v Evropi je žrtev **nasilja v družini**, v Sloveniji doživlja fizično nasilje vsaka peta ženska, vsaka druga trpi zaradi psihičnega nasilja in vsak četrti otrok je žrtev nasilnih odnosov v družini.

Čeprav v

KAZNIVA DEJANJA ZOPER ZAKONSKO ZVEZO, DRUŽINO IN OTROKE NA 100.000 PREBIVALCEV PO POLICIJSKIH UPRAVAH (PU)

Na območju PP Gornja Radgona je policija obravnavala **1.162** tovrstnih kaznivih dejanj na 100.000 prebivalcev.

Policija je obravnavala 249 (294) kaznivih dejanj zoper zakonsko zvezo, družino in otroke na 100.000 prebivalcev.

Največ družinskega nasilja beleži PU Gornja Radgona. Vir: [Pond](#) (Foto: [Pond](#))

približevanja.

Zdravstveni delavci se pogosto znajdejo na prvi "bojni" črti pri srečevanju s primeri družinskega nasilja, vendar so **zdravniki** in medicinski sestre še vedno v dilemi; kdaj poseči v družino in na kakšen način.

(Foto: Profimedia)

Družinski člani namreč ob prisotnosti nasilja lahko živijo dvojno življenje; tisto, ki ga kažejo nazven in daje videz urejenosti in drugo, ki se odvija skrito pred očmi javnosti in kjer so prisotne različne oblike nasilja, ki se na žrtvah poznajo kot vidni ali prikriti klici na pomoč.

Da bi dvigniti raven prepoznavne in ustreznega ukrepanja, je v Sloveniji v zadnjem letu potekal pomemben projekt, s katerimi so se zdravstveni delavci seznanili s strokovnimi usmeritvami obravnave **nasilja v družini** pri izvajanju zdravstvene dejavnosti.

Zdravnik je pogosto prva in tudi edina proložnost, da se prekine krog nasilja,

Sloveniji zaznavamo trend upadanja števila kaznivih dejanj **nasilja v družini**, se po drugi strani število najhujših kaznivih dejanj, tudi umorov, povečuje. Policija vsako leto izreče okoli tisoč ukrepov prepovedi

ki v mnogih družinah traja veliko let: "Do dvajst let povprečno potrebe žrtev, da se odloči in gre in takrat jo moramo objeti," je dejala ena od nosilk projekta,

zdravnica **Nena Kopčavar Guček**, ki je hkrati tudi predavateljica na Katedri za **družinsko medicino** na ljubljanski medicinski fakulteti.

17,9 odstotkov bolnikov v **ambulantah družinske medicine** poroča o izkušnji **nasilja v družini**, sporoča priznana družinska zdravnica, ki je pri svojem delu v **ambulantih** že marsikaj doživela in videla:

"Žrtev nasilja je ena najtežjih in najbolj bolečih obravnjav za **zdravnika**. Najhuje je bilo, če sem vedela, da gre za poškodovanega ali živlensko ogroženega otroka, da smo z rešilnim vozilom drveli v katerokoli smer; izjemo boleče so tudi obravnave žrtev fizičnega ali psihičnega nasilja; osamljeni, zanemarjeni pacienti, tudi to namreč spada k **nasilju v družini**," je svoje boleče izkušnje opisala Gučkova in dodala, da je poznavanje problematike nasilja in sodelovanje z drugimi službami, ki se soočajo s tem, še kako pomembno.

(Foto: Reuters)

"Imejmo odprte oči, ko govorimo s temi ljudmi, imejmo odprte oči in srce. Imamo zakonodajo iz leta 2008, ki je ne izvajamo v celoti; ta nas obvezuje v izobraževanje zdravstvenih delavcev, mi pa smo ga udeležili šele letos," je **zdravnikom**, socialnim delavkam in medicinskim sestram dejala izkušena družinska zdravnica; ob zaključku **projekta Pond**, kjer so zdravstveni delavci dobili natančne smernice in navodila, kako ravnati, ko se soočijo s tem.

**Klinični znaki
nasilja so**

Nekatere vrste nasilja so očitne; modro oko, padec po stopnicah, znaki ugašanja cigaret, vendar so tiste oblike nasilja, ki so neprepoznave večkrat še bolj boleče in puščajo še hujše posledice, je dodala Gučkova:

"Žrtve nasilja pogosteje obiskujejo **zdravnika**, polovica od njih, zaradi bolniškega staleža. Več je kirurških posegov, psihiatričnih in ginekoloških obravnav, kar je zagotovo znak, da se nekaj dogaja. Prepoznavanje žrtve naj bi potekalo v zdravstvenem okolju, kjer poznamo cele družine. Če sestavljamo drobec po drobec, lahko na koncu sestavimo celotno sliko in s tem ugotovimo, da gre za **nasilje v družini**," je zdravstvenim delavcem sporočila zdravnica in dodala:

"Pasivne žrtve, otroci, trpijo v skoraj polovici primerov. Čeprav so nedotaknjene, trpijo do konca življenja. Kaj pa druga polovica? Zelo enostavno, če imajo zanesljivega odraslega v svojem okolju, pa naj bo to športni trener, razumevajoča sosedka ali babica, lahko gredo skozi življenje brez posledic. Za vse bi si želeli, da se konča tako, vendar ni tako. In kaj je najbolj boleče? Ti otroci poznajo samo en način razreševanja konfliktov, to je z nasiljem. Nasilje sicer ovrednotijo kot nekaj napačnega in slabega, ampak ko pride do tega, fant še vedno prisoli zaušnico svoji puncici, češ, saj je tudi oče to storil materi, ko je jezicala. To ne stori, ker se mu to zdi prav, ampak zato, ker je to edini način, ki ga pozna," je o posledicah tovrstnega nasilja povedala Gučkova.

"Veste kaj je rekla moja pacientka, ko sem jo po neštetih obiskih, po pisanih zdravstvenih težavah vprašala, če je mogoče kaj narobe doma? Dejala je: Koliko

kronične zdravstvene težave, ki so pri žrtvah nasilja pogoste; motnje prebave, bolečine v trebuhu, stvari, ki jih z nobenim laboratorijskim izidom ne moremo definirati. Tukaj je prepozna oskrba nosečnic; ko pridejo šele v petem, šestem mesecu prvič na pregled. Spontani splavi, spolno prenosljive bolezni kar naprej, depresija, anksioznost, kronični bolečinski sindromi, pri otrocih slabši uspeh v šoli, panični napadi, vse to so lahko znaki.

Nena Kopčavar Guček,
zdravnica **družinske medicine**

časa že čakam na to, da me boste vprašali, če se doma počutim varno?"

"Sicer žrtev nasilja pri obravnavi reagira zelo nenavadno. Običajno se boji, ščiti, minimalizira partnerjevo ravnanje; češ, imel je težko otroštvo,

zato ne čudi, da je vzkipljiv," je izkušnje v

svoji
ambulanti
opisala
Gučkova in
dodala:
"Centri za

socialno delo, nevladne organizacije, **zdravniki**, vsi deležniki v Sloveniji nismo dobro povezani med seboj, ne prepoznamo se. Žrtev ni nikoli sama, tudi mi nismo sami in tega se moramo zavedati," je še opozorila Gučkova.

vanda.levstik@zurnal24.si